

försvaret. Däremot måste det framkalla olust och bitterhet om exempelvis civila personer, efter att ha legat inkallade till repetitionsövningar, någon tid efter repetitionsövningens slut finge avbryta sitt arbete eller anställning, lämna sitt hem och sin familj för att resa till förläggningssorten och under några dagar sitta inburad i arrest. Man bör hålla i minnet att straffen kunna gälla bagatellartade förseelser, som under civila förhållanden sannolikt inte skulle betraktas såsom brott. Den föreslagna skärpningen i lagen om disciplinstraff har alla utsikter att skada mera än gagna både försvarsorganisationen och den enskilde och bör därför avslås.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå förslaget om ändrad lydelse av § 2 i lagen om disciplinstraff för krigsmän.

Stockholm den 22 januari 1952.

Aug. Spångberg.

Nr 97.

Av herr **Jansson** i Hällefors, *om visst förtydligande av 2 kap. 61 § lagen om nyttjanderätt till fast egendom.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 68.)

Stockholm den 22 januari 1952.

Axel Jansson
i Hällefors.

Nr 98.

Av herr **Jansson** i Hällefors, *angående sammanslagning av hus-hållningssällskapen och lantbruksnämnderna till ett organ.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 69.)

Stockholm den 22 januari 1952.

Axel Jansson
i Hällefors.

I motionens syfte instämmer

Arvid Jonsson
i Skedsbygd.
